

ارگان مرکزی

حزب کمونیست افغانستان

<p>برای انقلاب کردن به یک حزب انقلابی احتیاج است. بدون یک حزب انقلابی ، بدون حزب انقلابی ای که براساس تئوری انقلابی مارکسیزم-لنینیزم-مائوییزم و به سبک انقلابی مارکسیستی-لنینیستی-مائوئیستی پایه گذاری شده باشد، نمی توان طبقه کارگر و توده های وسیع مردم را برای غله بر امپریالیزم و سگهای زنجیری اش رهبری کرد . (مائوتسه دون)</p>	
---	--

شماره بیست و نهم دوره دوم سال 1382 ماه سرطان جولای 2003

مسئولیت انقلابیون مائوئیست

اینک مدت بیشتر از یک و نیم سال از زمان اشغال افغانستان توسط امپریالیست های آمریکایی و شرکاء و روی کار آمدن رژیم دست نشانده حامد کرzi در کابل می گذرد نتایج این استعمارگرانه و بکار گماری رژیم دست نشانده ، در تمام ابعاد و به روشنی در عمل خود را نشان داده است . تهاجم امپریالیست های آمریکایی و شرکاء در افغانستان و اشغال این کشور توسط آنها یکبار دیگر افغانستان را به مستعمره امپریالیست های اشغالگر مبدل نموده است . مقدرات افغانستان مستعمره، مستقیماً توسط امپریالیست های اشغالگر تعیین می گردد و این کشور حتی فاقد استقلال و آزادی ظاهري و صوري است . با گذشت بیشتر از یک و نیم سال از عمر رژیم دست نشانده ، سریعاً وبصورت بسیار روشن در عمل ثابت گردیده است که این رژیم ، کاملاً پوشالی و آلت دست امپریالیست های اشغالگر آمریکا و شرکاء است واژخود هیچگونه اراده ای ندارد سرنوشت کشور در دست چند جنral اشغالگر آمریکایی و اروپایی و بویژه در دست زلمی خلیل زاد نماینده خاص بوش قرار دارد . این افغانستانی نسب آمریکایی شده ، سالها است که دیگر به یک مهره مهم دردم و دستگاه امپریالیزم آمریکا مبدل گردیده است . او نه تنها نماینده خاص بوش در امور افغانستان است ، بلکه چنین خدمت گذاری ای را در عراق اشغال شده توسط امپریالیست های آمریکایی و انگلیسی نیز بر عهده دارد زلمی خلیل زاد هم اکنون نقشی را در افغانستان تحت اشغال بعده دارد که در زمان سلطه استعماری انگلیس ها در افغانستان ، لارد بنس و مکاتن بر عهده داشت . او همان گونه اراده امور افغانستان را در دست دارد که در زمان سلطه اشغالگران سوسیال امپریالیست های شوروی بر کشور ، سفیر شوروی در دست داشت . این زلمی خلیل زاد است که نه تنها در امور سرتاسری مربوط به رژیم دست نشانده مثل لویه جرگه و یا قانون اساسی ، بلکه در مسائل خرد و کوچکی مثل برخورد های محلی ذات البینی جنگ سالاران جهادی و غیر جهادی نیز به نمایندگی از بوش تصمیم نهایی را می گیرد و رک و راست و صریح و روشن به دست نشاندگان حقیر اعلام می نماید در این میان کل رژیم دست نشانده ، بویژه شخص باصطلاح رئیس دولت مؤقت اسلامی افغانستان غیر از آلت دست مورد استعمال امپریالیست های اشغالگر ، حیثیت دیگری ندارد .

نقش "سازمان ملل متحد" نیز خدمت گذاری به اشغالگران امپریالیست آمریکایی و شرکاء است. سازمان ملل متحد بمتابه پرده ساتری در خدمت به پوشاندن تجاوز و اشغالگری عربان نظامی

امپریالیستی مورد استفاده قرار گرفته و می گیرد . اما این پرده داری رسوا ، با گذشت زمان ، بیشتر از پیش و بطور روز افزون رسوا و مفتوح گردیده است . توده های افغانستانی تفاوتی میان باصطلاح نیروهای امنیتی " سازمان ملل متحد " و قوت های جنگ امپریالیست ها به سردمداری امپریالیست های آمریکایی نمی بینند و تمامی آنها را آمریکایی می گویند .

امپریالیست های آمریکایی و شرکاء تحت بهانه مبارزه علیه داشت افغانی به تجاوز و اشغالگری علیه افغانستان دست زدند اینکه آنها خود بزرگترین داشت افغانان در جهان هستند ، یکبار دیگر عملا در افغانستان به اثبات رسیده است . آنها ظاهرا مزدوران دست نشانده خود شان یعنی طالبان و القاعده را مورد حمله قرار دادند و سرنگون کردند . ولی در این جریان عملابه قتل هزاران نفر از اهالی ملکی افغانستان دست یازیدند . این قتل و کشتن هنوز هم ادامه دارد و اگر جلوش گرفته نشود در آینده نیز ادامه خواهد یافت . آنها بی مهابا سیاست ایجاد داشت و رعب در میان مردمان افغانستان را پیش می برند تا روحیه مخالفت و مقاومت علیه تجاوز و اشغالگری در آنها تضعیف گردیده و از میان بروند و کاملا به انقیاد تن در دهد .

دروغین بودن و ادعایی سرخرمن داده شده آنها نیز در جریان عمل کاملا ثابت گردیده است . آنها وعده دموکراسی داده اند اما بجای طالبان برادران تنی تئورکرات جهادی شان را روی کار آورند که در جنایت کاری علیه توده ها و دشمنی با حقوق دموکراتیک آنها ، هیچ کم وکسری نسبت به طالبان ندارند . مقدم براین ، با توصل به ضد دموکراتیک ترین شیوه یعنی تجاوز به یک کشور و اشغال آن ، اساسا نمی توان بسوی تامین دموکراسی پیش رفت . آنها از آزادی زنان افغانستان دم زدند ، اما زن ستیزان کماکان در قدرت هستند و سرکوب زنان که بربرق پوشی آنان ، نمایش نمادین آن است ، بی پرده و آشکار ادامه یافته است . آنها بیهوهود زندگی مردمان افغانستان را وعده دادند ، اما فقر و فلاکت سرتاسری به بیدادگری ادامه می دهد . فزونی گدایان مردوzen آواره در کناره های خیابان های شهر کابل ، نشانه گویای از این حالت است . آنها اشتغال برای نیروهای کار سرگردان را وعده دادند ، اما این سرگردانی کماکان ادامه دارد و روزنه های فرار به خارج از کشور باز وفعال است آنها وعده تامین امنیت دادند ، اما امنیت نه تنها برای توده ها ، بلکه حتی برای مهره های اصلی حاکمیت دست نشانده نیز تامین شده نتوانسته است . درواقع قوت های اشغالگر امپریالیستی و جنگ سالاران دست نشانده خود عاملین اصلی بی امنیتی و دوام آن در کشور محسوب می گردند آنها از بازسازی همه جانبه افغانستان دم زدند اما چنین بازسازی این درسایر عرصه ها که هیچ ، حتی در عرصه بازسازی دولت ارتجاعی یعنی سروسامان بخشیدن به رژیم دست نشانده نیز کمتر به چشم می خورد .

اینچنین است که توهمات نسبت به امپریالیست های اشغالگر و دست نشاندهان شان به سرعت در حال از میان رفتن است و نارضایتی توده ها اشکال فعل تر و رزمnde تری بخود می گیرد امواج خروشان مبارزات میلیونی توده ها که در سطح بین المللی علیه امپریالیست های مت加وز و اشغالگر آمریکایی و شرکاء برآ افتاده است ، در توهم زدائی توده های افغانستانی و شگوفا شدن روز افزون مبارزات آنها ، نقش جدی و فزاینده بازی می نماید . بدینسان زمینه های عینی و ذهنی مقاومت انقلابی و مردمی در میان توده ها بطور روز افزونی جوشنده تر می گردد . انقلابیون مأوثیست باید فعلانه عوامل عینی و ذهنی مذکور را دریابند و مسئولیت سمت و سوادن انقلابی آنها را جسورانه بر عهده بگیرند .

پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان و پیشرفت های آن

آغاز و پیشرفت پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان به منظور تامین وحدت اصولی این جنبش در یک حزب کمونیست واحد به همیاری کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، مهمترین عرصه مبارزاتی جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان در پاسخ دهی مناسبت به الزامات و ضروریات مبارزاتی پرولتاری و توده بی در شرایط کنونی محسوب می گردد . این پروسه که پس از آغاز تهاجم نظامی امپریالیست های آمریکایی و شرکاء بر افغانستان و تقریبا همزمان به " تجمع خاننین ملی در بن " شروع شد با پیشرفت خود و با جذب گروه ها و شخصیت های (م ل م) دیگر افغانستانی ، علاوه از آغازگران اولیه آن بسوی تامین وحدت اصولی جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان دریک حزب کمونیست واحد به پیش می رود . اساسات ایدئولوژیک - سیاسی اصولی تشکیلاتی و محور سیاسی کنونی پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان بصورت روشن و صریح در اولین توافقنامه میان آغازگران این پروسه ، بیان گردیده است .

مبای اساسی این حرکت وحدت طلبانه ، توافق روی اساسات ایدئولوژیک - سیاسی و اصولی تشکیلاتی ذیل است :

الف : اساسات ایدئولوژیک - سیاسی :

- 1 - حزب کمونیست افغانستان حزب پیشآهنگ پرولتاریا در افغانستان .
- 2 - مارکسیزم - لینینیزم - مائوئیزم ، ایدئولوژی رهنمای اندیشه و عمل حزب .
- 3 - انقلاب دموکراتیک نوین ، برنامه حد اقل حزب برای گذار به برنامه حد اکثر ، انقلاب سوسیالیستی برنامه حد اکثر حزب ، رسیدن به جامعه جهانی بی طبقه کمونیستی دورنمای غایی و هدف نهایی حزب ، از طریق ادامه انقلاب تحت دیکتاتوری پرولتاریا و برپایی انقلابات فرهنگی متعدد و گسترش و تعمیق انقلاب در سطح جهانی .
- 4 - جنگ خلق، استراتیژی مبارزاتی حزب و فعالیت تدارکی برای برپائی و پیشبرد جنگ خلق، محور اساسی مبارزاتی در مرحله کنونی.

5- تکیه بر اصل انترناسیونالیسم پرولتاری، از طریق مبارزه در صفوں جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، برای تشکیل انترناسیونال نوین کمونیستی و شرکت در مبارزات انقلابی پرولتاری و مبارزات آزادیبخش ضد امپریالیستی و ضد انتقامی در سطح جهانی .

ب: اصول تشکیلاتی:

- 1- نفي وطرد سکتاریسم و ضرورت نمیل وحدت اندیشه، وحدت اداره و وحدت عمل پرولتاریادر در افغانستان، دریک حزب کمونیست واحد .
- 2- رهبری مرکزی حزبی، متناسب با استراتیژی جنگ خلق و تدارک برای برپائی و پیشبرد آن.
- 3- سانترالیسم دموکراتیک.
- 4- انتقاد و انتقاد از خود.
- 5- مبارزه دوخط.

محور سیاسی کنونی این حرکت وحدت طلبانه را ضرورت پیشبرد مبارزه متحده اهله کارزار تجاوز کارانه امپریالیست های امریکائی و شرکا انگلیسی، روسی... آنها بر افغانستان و کارزار زور گویانه امپریالیستی در سطح جهانی تشکیل میدهد.

برپایه این اساسات ایدئولوژیک- سیاسی، اصول تشکیلاتی و محور سیاسی کنونی ، در اولین توافقنامه آغازگران پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان، موافقه به عمل آمد که:

دسترسی به یک برنامه و یک اساسنامه مشترک حزبی، پایه وحدت دریک حزب کمونیست واحد را تشکیل میدهد.

برای دسترسی به یک برنامه و یک اساسنامه مشترک حزبی، آغازگران و مشمولین بعدی پروسه وحدت جنبش کمونیستی(م ل م) افغانستان، مرامنامه و اساسنامه فعلی حزب کمونیست افغانستان را بثابه دو سند محوری در بحث و مبارزه برای دسترسی به برنامه و اساسنامه مشترک حزبی و یا به عبارت دیگر بثابه اسناد اصلی مورد بحث در این حرکت مبارزاتی، پذیرفتد. این موضوع مورد توافق قرار گرفت که مرامنامه و اساسنامه فعلی حزب کمونیست، باتوجه به مجموعه پیشنهادات اصلاحی و تعدیلی حزب کمونیست افغانستان و سایر مشمولین این پروسه و پیشبرد مباحثات وسیع در سطح کمیته مشترک نمایندگان و کادرها و صفواف مشمولین این پروسه وكل جنبش کمونیستی افغانستان و جنبش کمونیستی بین المللی، بازنویسی گردد. این بازنویسی از طریق برخورد نقادانه به اشتباهات، کمبودات و نواقص مرامنامه و اساسنامه موجود و بر مبنای سانترالیزم دموکراتیک، انتقاد و انتقاد از خود و مبارزه دوخط صورت میگیرد. این بازنویسی نقادانه در عین تکیه و ایستادگی روی مواضع درست و اصولی ایدئولوژیک - سیاسی و تشكیلاتی(م ل م) متبلور در مرامنامه و اساسنامه مذکور را کم و بیش اصلاح نماید، بخش هایی را بصورت جدی تعديل کند، بخش هایی را غیر دهد، بخش هایی را حذف نماید و بربخش هایی مطلب جدید مختصراً و یامفصل بیفزاید.

در پیش گرفتن این سبک کاربرای دسترسی به برنامه و اساسنامه مشترک حزبی جهت تامین وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان دریک حزب کمونیست واحد، مبتنی بر دید مشترک مشمولین پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان در مورد حزب کمونیست، تاسیس حزب کمونیست و تامین وحدت جنبش کمونیستی(م ل م) دریک حزب کمونیست واحد است که در اولین اعلامیه مشترک مشمولین پروسه وحدت جنبش کمونیستی(م ل م) افغانستان متبلور گردیده است: تمثیل وحدت اندیشه، وحدت اراده و وحدت عمل پرولتاریادریک کشور دریک حزب کمونیست واحد، بمثابه پیشاہنگ پرولتاریا، وظیفه اساسی کمونیست های (م ل م) در مسیر دستیابی به سلاح های موردنیاز انقلاب محسوب میگردد. حزب کمونیست در میان سه سلاح معجزه آسای انقلاب نقش اساسی را بر عهده دارد. بادسترسی به این سلاح اساسی است که میتوان به دو سلاح دیگر انقلاب یعنی ارتش خلق و جبهه متعدد دست یافت.

جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان برای دستیابی به سلاح اساسی انقلاب یعنی حزب کمونیست، مسیر پر فراز و نشیب و در داوری را پیموده است. این جنبش در زیر بار انحرافات و کمبودهای متعدد و سنگین، سال های سال از دستیابی به این سلاح محروم ماند. تاسیس حزب کمونیست افغانستان، گست کیفی مهمی ازین راستا که تشکیل حزب کمونیست افغانستان را به هدفی در خود مبدل ساخته و پیش شرط های گوناگون غیر اصولی را در پیش پای آن قرار میداد، محسوب میگردد. اما این گست ایدئولوژیک - سیاسی و تشكیلاتی، بنابر علل و کمبودهای معین و مشخصی که کل جنبش کمونیستی(م ل م) افغانستان، منجمله موسسین حزب کمونیست افغانستان، از آن رنج میر دند، قادر نگردید وحدت جنبش کشور دریک حزب کمونیست واحد را تامین نماید.

کمیته انسجام وحدت جنبش کمونیستی افغانستان در ابتدا توسط کمیته تبلیغ و ترویج م - ل - ۱ " و " هسته انقلابی کمونیست های افغانستان تشکیل گردید و بعداً املا. بخش مأتوتسه دون اندیشه" و " سازمان پیکار برای نجات افغانستان " نیز در سال 1368(1989) به آن پیوستند. این کمیته بمثابه کمیته وحدت دهنده میان بخش های مختلف حرکت نوین در جنبش کمونیستی افغانستان که تحت تاثیر مواضع ایدئولوژیک - سیاسی و فعالیت های مبارزاتی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، از او اوسط دهه شصت بوجود آمد، فعالیت هایی را نجام داد. اما این کمیته به دلیل عدم تجانس ایدئولوژیک - سیاسی و تشكیلاتی خود نتوانست تمامی مشمولین خود را بطرف تاسیس حزب

کمونیست افغانستان هدایت نماید. دوم موضوع محوری ایدئولوژیک - سیاسی و تشكیلاتی در این عدم تجانس یکی پذیرش و عدم پذیرش مارکسیزم- لینینیزم- مائوئیزم بجای مارکسیزم- لینینیزم- اندیشه مائو نسخه دون و دیگری دیدگاه های مختلف در مرود پیش شرط های تاسیس حزب کمونیست بود. املا - بخش مائو نسخه دون اندیشه و " هسته انقلابی کمونیست های افغانستان " بر مبنای پذیرش مارکسیزم - لینینیزم - مائوئیزم بجای مارکسیزم - لینینیزم - اندیشه مائو نسخه دون به پای تشکیل " سازمان کمونیست های انقلابی افغانستان " رفتند این سازمان که توانست عضویت رسمی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را حاصل نماید بنا به دلایل مختلف به تنهایی و بدون شرکت دو بخش دیگر (کمیته تبلیغ و ترویج م - ل - ا و سازمان پیکار ...) اقدام به تاسیس حزب کمونیست افغانستان نمود . این اقدام جسورانه و گستاخی کیفی مهم از گذشته ، مورد حمایت قاطع جنبش انقلابی انترناسیونالیستی قرار گرفت و کمیته تبلیغ و ترویج م - ل - ا که تقریبا همزمان با " سازمان کمونیست های انقلابی افغانستان " بجای " م - ل - ا " " م - ل - م " را مورد پذیرش قرار داده بود ، چند ماه بعد به حزب کمونیست افغانستان پیوست .

" سازمان کمونیست های انقلابی افغانستان " نه تنها بدون شرکت دو بخش دیگر ، اقدام به تاسیس حزب کمونیست افغانستان نمود بلکه کار تهیه و تدوین " مراسم‌نامه حزب کمونیست افغانستان " و همچنان " اساسنامه حزب کمونیست افغانستان " را بصورت درونی و صرفا در داخل سازمان پیش برد و جروب‌حث عمومی حول مندرجات آنها را در سطح عمومی جنبش دامن نزد .

طی یک دهه گذشته بخش های دیگری از جنبش کمونیستی (م ل م) کشور به صورت های جداگانه به تکاملات ایدئولوژیک - سیاسی خود ادامه دادند و بر مبنای قبول مارکسیزم - لینینیزم - مائوئیزم و تایید قاطع از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی متشكل گردیده و مبارزات شان را پیش برداشتند " سازمان پیکار برای نجات افغانستان " بر مبنای مارکسیزم - لینینیزم - مائوئیزم و حمایت از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در سال 1994 کمیته مشترکی با دو بخش جدا شده از " ساما " بنام " کمیته وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان " تشکیل دادند و به مبارزات شان برای دستیابی به وحدت حزبی ادامه دادند . قبل برین گروپ دیگری بنام " اتحاد انقلابی کارگران افغانستان " تشکیل گردیده بود که در ابتدا بر مبنای مارکسیزم - لینینیزم - اندیشه مائو نسخه دون استوار بود و بعد ها مارکسیزم - لینینیزم - مائوئیزم را مورد پذیرش قرار داد . این گروپ نیز از همان ابتدای تشکیل ، جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را مورد حمایت قرار داد . تحت تاثیر مواضع و مبارزات جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و جنبش مائوئیستی خود افغانستان ، چند سال قبل یک هسته مارکسیستی - لینینیستی - مائوئیستی توسط منسوبین جنبش مائوئیستی افغانستان در اروپا تشکیل گردید . این هسته پس از آغاز پروسه وحدت ... به حزب کمونیست پیوست " س . پ . اصولیت ... " نیز نشراتی دارد . وحدت این مجموعه در یک حزب کمونیست واحد بر مبنای وحدت ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی از طریق توافق اصولی روی یک برنامه و اساسنامه حزبی واحد ، مفهوم وحدت عمومی جنبش کمونیستی (مارکسیستی - لینینیستی - مائوئیستی) کشور را افاده می نماید . تامین این وحدت عمومی یک امر نهایت مطلوب و اصولی است . اما چنانچه بخش های معینی قادر به درک مطلوبیت و اصولیت این امر و به ویژه اضطراریت تامین آن نگردد باز هم نمی توان پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) کشور در چوکات یک حزب کمونیست واحد را متوقف ساخت . این پروسه قاطعانه به پیش می رود ، زیرا که وحدت مائوئیست های کشور در یک حزب کمونیست واحد یک امر نهایت اصولی و یک ضرورت انصراف ناپذیر مبارزاتی است .

کمیته مشترک مشمولین پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان تا حال موفق گردیده است که مباحثت مهمی از مسوده جدید اولیه برنامه حزبی مشترک را مدون و مرتب نموده و برای

نظرخواهی در سطح عمومی جنبش کمونیستی پخش نماید . این مباحثت عبارت اند از : مارکسیزم - لینینیزم - مائوئیزم ، رویزیونیزم . اوضاع جهانی و جنبش جهانی کمونیستی ، انترناسیونالیزم پرولتاری ، پیشینه تاریخی افغانستان ، سیمای کنونی افغانستان ، مناسبات تولیدی حاکم بر افغانستان و طبقات اجتماعی جامعه افغانستان .

یقیناً پیشبرد کار مشترک و وسیع مبارزاتی ای مثل پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) کشور و به فرجام رساندن آن تا حد تدویر کنگره وحدت و تامین وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) کشور دریک حزب کمونیست واحد بدون فراز ونشیب و پیچ و خم به پیش نمی رود . ولی علیرغم فراز ونشیب ها و پیچ و خم های سرراه ، کمیته مشترک مشمولین پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان مصمم است تا هر چه اصولی تر و زودترکار ترتیب و تدوین قسمت های باقیمانده مسوده جدید اولیه برنامه مشترک حزبی وهمچنان مسوده جدید اولیه اساسنامه مشترک حزب را انجام رسانده وبراای نظر خواهی وسیع تر درسطح جنبش کمونیستی پخش نماید . کمیته مشترک مشمولین پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان همراه با پیشبرد هر چه اصولی تر و سریع تر وظیفه عده اش ، همکاری های عملی مبارزاتی میان مشمولین پروسه وحدت ... را شکل داده وبراای تعقیق و گسترش این همکاری ها می کوشد .

پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان ، نه تنها با پیشرفت های خود به سوی تامین وحدت اصولی جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان در یک حزب کمونیست واحد به پیش می رود بلکه درجریان آن و باخاطر پاسخدهی مناسب به امر تعیین هرچه روشن تر و اصولی تر وظایف جنبش کمونیستی درین خطه ، کنفرانس مشترک احزاب وسازمان های م ل م افغانستان وایران نیز برگزارگردیده است . برگزاری موقانه این کنفرانس ، به ابتکار کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و حضور فرستاده آن ، نه تنها پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان را به نحو جدی به پیش سوق داد ، بلکه سطح اتحاد جنبش کمونیستی (م ل م) درمنطقه را نیز ارتقاء داده و می تواند سنگ بنای خوبی برای اتحاد بیشتر جنبش کمونیستی (م ل م) منطقه درآینده محسوب گردد .

در "قطعنامه کنفرانس مشترک احزاب وسازمان های (م ل م) افغانستان وایران ... " آمده است که : جنبش کمونیستی افغانستان بخش تفکیک ناپذیری از جنبش بین المللی کمونیستی است . در این چوکات (م ل م) های افغانستان مکلف اند که پروسه وحدت آغاز شده میان نیروهای مختلف (م ل م) را بمثابه وظیفه عده مبارزاتی شان باخاطر ایجا یک حزب کمونیست واحد در کشور ، هرچه اصولی تر وشتانده تر به پیش برند با اجرای موقانه این وظیفه عده مبارزاتی است که می توان درجهت اجرای هرچه درست تر و اصولی تر وظیفه اساسی مبارزاتی که همانا تدارک ، برپایی و پیشبرد جنگ خلق است و در شرایط فعلی شکل مشخص مقاومت مردمی و انقلابی ضد تجاوز امپریالیستی را بخود می گیرد ، به پیش گام برداشت .

علاوه از "قطعنامه کنفرانس مشترک احزاب وسازمان های (م ل م) افغانستان و ایران ... " مشمولین پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان ، تا حال پنج اعلامیه مشترک انتشارداده اند که عبارت اند از :

- اعلامیه مشترک مورخ 29 عقرب 1380 درمورد آغاز پروسه وحدت جنبش کمونیستی(م ل م) افغانستان .

- اعلامیه مشترک مورخ اول قوس 1380 درمورد جلسه بن ، تحت عنوان " تجمع خانین ملی نوکر امپریالیزم در زیر بال و پر امپریالیست ها را محاکوم کنیم "

- اعلامیه مشترک مورخ اول حدي 1381 ، درمورد پرسه وحدت جنبش کمونیستي ... " تحت عنوان " با تعمیق و تسریع هرچه اصولی تر پرسه وحدت جنبش کمونیستي (م ل م) افغانستان، برای اجرای فعالانه وظایف مبارزاتی مان آمده شویم .

- اعلامیه مشترک اول ماه می 2003 (11 ثور 1382) تحت عنوان " به پیشواز روز جهانی کارگران " :

کمیته مشترک مشمولین پرسه وحدت جنبش کمونیستي افغانستان ، بعد از به انجام رساندن هرچه اصولی تر و سریع تر وظیفه تدوین و ترتیب مسوده هاي جدید برنامه و اساسنامه مشترک حزبي و ارائه مجموعه آنها به جنبش کمونیستي برای نظرخواهي وسیع تر ، بصورت " کمیته تدارك برای تدویر کنگره وحدت " درمی آید و ظیفه تدارك برای تدویر کنگره وحدت در عین حالیکه باید يك وظیفه کوتاه مدت باشد و خود بمثابه يك مرحله طولانی دیگر در نیابد ، باید بصورتی پیش برده شود که باعث تنزیل معیارهای شرکت درکنگره نگردد و کیفیت آنرا پائین نیاورد .

از طریق به فرجام رساندن هرچه اصولی تر و سریع تر پرسه وحدت جنبش کمونیستي (م ل م) افغانستان و تامین وحدت این جنبش دریک حزب کمونیست واحد است که ما می توانیم برای اجرای فعالانه وظایف مبارزاتی مان آمده شویم . دامن زدن به گرایشات سکتاریستی و در غلطیدن به خرد کاری ها ، تحت هربهانه و عنوانی که صورت گیردراخرين تحلیل فقط و فقط می تواند اجرای فعالانه وظیفه مبارزاتی ضد تجاوز امپریالیستی و رژیم دست نشانده توسط آنان را خدشه دارسازد . برپایی و پیشبرد مقاومت انقلابی و مردمی ضد تجاوز و اشغالگری امپریالیستی و رژیم دست نشانده ، که در شرایط کنونی کشور شکل مشخص جنگ خلق است ، نه تنها وظیفه اساسی مبارزاتی بلکه وظیفه عاجل و اضطراری مبارزاتی نیز هست . این وظیفه در بعد بین المللی خود که همانا برپایی يك قطب رزمnde انقلابی بین المللی نیرومند و فعل علیه کارزار جهانی امپریالیست های به سردمداری امپریالیست های آمریکایی ، تحت رهبری جنبش بین المللی کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی) است . نیز يك امر عاجل و اضطراری محسوب می گردد . برین مبنای به فرجام رساندن هرچه اصولی تر و سریع تر پرسه وحدت جاری یعنی تشکیل حزب کمونیست واحد نیز وظیفه اي است عاجل و اضطراری که انجام آن هرچه زودتر طلب می شود در شرایط که کشور تحت اشغال و توده ها زیر بمباران قرار دارند ، دیر جنبیدن می تواند ترجمه شخصی از نجنبیدن باشد . پس باید وقت را دریابیم و مبارزات مان را شدت و سرعت بخشم و هرچه زودتر برای برپایی و پیشبرد مقاومت انقلابی و مردمی آمده شویم .

یك سال پس از اشغال افغانستان

برگرفته از مجله جهانی برای فتح شماره 29 :

امپریالیزم آمریکا افغانستان را در پاییز 2001 بمثابه اولین بخش از جنگی که تحت نام " جنگ علیه تروریزم " آغاز کرد اشغال کرد ... از اکتبر 2001 هوایپماهای انگلیسی و آمریکایی بیش از 100 هزارتن بمب را بر افغانستان افگنده اند و چند هزار نفر از مردم غیر نظامی را قتل عام کرده اند ... با کاشتن تخم ترس و وحشت در میان مردم ، آمریکا تلاش دارد تا با تحمل رژیم دست نشانده خود پایه ای برقراری اشغال میان مدت تا درازمدت کشور و منطقه را تامین کند .

امپریالیزم آمریکا مدت طولانی است که خواهان افزایش نفوذ خود در منطقه آسیای میانه و بدبست آوردن کنترل مخازن نفت و گاز طبیعی آن منطقه و همچنین گشودن راهی برای جریان نفت آنرا به بازار جهانی از طریق افغانستان باثبات بوده است.

اما ثبات سیاسی در افغانستان بنظر نمی‌رسد که از طریق بکاربردن نیروی زور بیشتر امکان پذیر باشد اعمال تروریستی مکرر آمریکا و متحدینش تنها موفق به مخالفت بیشتر و بیشتر مردم علیه آنها شده است. آخرین راه حل ساخته و پرداخته آمریکا یعنی زندگی تحت اشغال یک نیروی بیگانه که تاریخ افغانستان با آن بارها روپرور بوده است فقر روزمره و ستم نیمه فیodalی ای که زندگی را برای مردم افغانستان وبخصوص زنان تبدیل به جهنمی کرده تغییری نداده بلکه از جهاتی آنرا تقویت هم کرده است.

لویه جرگه رژیم بنیاد گرا را تقویت می‌کند :

واقعیت اینست که رژیم بنیادگرای افراطی طالبان توسط رژیم بنیادگرای دیگری جایگزین شده است. قدرت سیاسی "جديد" سازشی است میان نیروهای اسلامی (جهادی) گوناگون که علیه روس می‌جنگیدند و بدنبال بیرون کشیدن نیروهایش در اوائل ۱۹۹۰ دولت اسلامی افغانستان را برقرار کردند. یک سلسه قوانین طالمانه اسلامی که شریعت نامیده می‌شود را به مثابه قوانین کشور تحمل کردند حالا همان نیروهای سیاسی جزء مهمی از رژیم جدید را تشکیل می‌دهند. آقای کرزی، شخصیت مورد علاقه غرب که آمریکا بمثابه رئیس حکومت جدید برگزید، موقعیت بهتری ندارد. او نه تنها با همان دولت اسلامی قبل از طالبان همکاری کرد، بلکه او همچنین در بهای پست سخنگوی بین المللی درنظر گرفته بودند کرزی چند سال در ایالات متحده زندگی کرد و بمثابه مشاور شرکت نفتی یونوکال خدمت کرد.

بعد از لویه جرگه اضطراری در ماه جون ۲۰۰۲ (شورای فوئدالی از روسای قبایل) در ترکیب قدرت سیاسی مختصر تغییری حاصل شد اما نه درجهٔ تضعیف بنیاد گرایی بلکه بیشتر درجهٔ تقویت آن... سپس کارزاری علیه سکولاریزم و حتی علیه آزادی‌های محدود زنان توسط چهره‌های قدرتمند دولت، براحتی انداده شد.

سایه سنگین امپریالیزم آمریکا بر لویه جرگه افگانده شده بود. زلمی خلیل زاد مشاور بوش در امور افغانستان، در پشت پرده فعال بود فرماندهان منفور، ردیف جلوی مجلس را اشغال کرده بودند و پشت سر آنها پرازحامیان مرجعشان بود امپریالیست‌های آمریکایی بدنبال ائتلاف وسیعی با طبقه فنودال زمین دار که در جنگ سالاران بنیاد گرا تبلور می‌یابند، می‌باشند تا آنها را به سرمایه داران بوروکرات تبدیل نمایند تایید آمریکا از دیکتاتوری مذهبی جدید با این آگاهی کامل انجام شده است که بنیادگرایی با خشونت هرچه بیشتری عقب مانده ترین سنت‌های جامعه را عمال می‌کند. و این بنوبه خود مناسبات نیمه فنودال نیمه مستعمره را تقویت می‌کند.

۶۰ فیصد از جمعیت افغانستان را زنان تشکیل می‌دهند. اما شرکت آنها در لویه جرگه تنها نقشی سمبولیک داشت. یک گروه ۱۵ نفره از زنان (با یک فیصد از نمایندگان) که بدقت انتخاب شده و مورد تایید مقامات بوندگزارش‌های مبنی براینکه همین زنان در حین لویه جرگه مورد تهدید و آزار جنسی قرار گرفتند وجود داشت.

قوانين اسلامی و ستم بر زنان :

... وقتی که بنیادگرایان در دولت جدید، باراول در اوائل سالهای ۹۰ به قدرت رسیدند، آنها زنان را از کارهای دولتی و زنگی سیاسی کشور بیرون کردند و بسیاری از نورم‌های غیر قابل تحمل

سمتی ، چون ازدواج های ترتیب داده شده را تحمیل کردند . آنها همچنین حجاب (پوشش اسلامی) را اجباری ساختند ، زنانی را که کار می کردند مورد تهدید قراردادند و تحصیل پسران و دختران را از هم جدا کردند . در سال 1994 دیوان عالی دولت اسلامی افغانستان حکمی را بنام " حکم حجاب زنان " را صادر کرد که به موجب آن از زنان می خواست در بیرون خانه خود را کاملاً با برقع بپوشانند . نیروهای ائتلاف شمال تجاوزگر و هوی سیستماتیک به زنان ملیت های دیگر را به پیش می برند و به همین دلیل مردم به شدت از آنها وحشت و عمیقاً نفرت دارند .

امروز زنان اجازه کار دارند ، به شرط آنکه شغلی برای شان پیدا بشود و یا جرئت آنرا داشته باشند که در مقابل تهدیدات و عواقب آن ایستادگی کنند . اگرچه تنها تعداد محدودی از زنان ماهر در شفاخانه ها و یا مکاتب شهر های بزرگ قادر به یافتن شغلی هستند . اما برای اکثریت زنان هیچ چیز تغییر نیافته است و حتی دورنمای تاریک تری را در پیش رو دارند ... دختران در آنجا های که برای شان مقدور است باشورو شوق فراوان به مکاتب بازگشته اند ، اما در بسیاری مناطق آنها با تهدید سوزاندن مکاتب روبرو شده اند چندین مدرسه دخترانه در چند ماه گذشته به آتش کشیده شده است .

دولت نه تنها اقدامی را برای محدود کردن این نوع حرکت ها انجام نداده است بلکه بالاده امداد زن ستیزانه شان عمل آنها را تشویق می کند . حکومت جدید تنها چند روز پس از گرفتن قدرت ، حکم حجاب برای زنان در محل کار را صادر کرد . امروز حتی رسانه های غربی نمی توانند این واقعیت را که چگونه ستم بر زنان رسمآ توسط حکومت نهادنیه می شود را انکار کنند . از بسیاری جهات حتی همان کار طالبان را دادمه می دهند . مجله آمریکایی نیوزویک داستان زن زندانی را انکواس می دهد که چگونه در زمان طالبان به اشتباه و تنها بر مبنای شهادت شوهر سابقش به زناء متهم شده است و حالا تحت دولت جدید محکوم شده است . در منطقه هرات زنان از رفتن به پارک و پوشیدن لباس های رنگی در ملاء عام محروم شدند . در حالیکه آمریکا به گونه فریب کار آنه ادعایی آزادی زنان را دارد ، آن دستاوری که با گذاردن یک دولت دست نشانده به قدرت بوجود آمده است حتی به گرد برابری جنسی از نقطه نظر بورژوا دموکراتیک هم نمی رسد . طنز قضیه اینجاست که شرایط زنان شهری افغانستان امروز عقب مانده تراز سالهای 1980 و قبل از آن است یعنی زمانی که 40 فیصد داکترها و 50 فیصد دانشجویان کابل را زنان تشکیل می دادند .

ثبتات ، امنیت و بهبود برای چه کسانی ؟

یکی از اهداف اصلی امپریالیست ها در افغانستان بدست آوردن " ثبات " بوده است ، اما بگونه ای که آنها ثبات را معنی کرده اند اینست که افغانستان را محلی امن برای نقشه های استراتیژیک شان در منطقه و مسیر امنی برای پایپ های نفتی و گاز طبیعی از آسیای میانه کنند یک سال بعد از اعلام پیروزی از جانب آمریکا در افغانستان ، اوضاع به هر چیزی نزدیک باشد به ثبات نزدیک نیست غیر قابل انتکاء بودن فرماندهان و روسای منطقه ای به نقش تاریخی آنها در دفاع از این و یا آن نیروی استعماری در بازی بزرگ " بر می گردد ... به روشنی یک منشاء بی ثباتی ... اینست که در دوده گذشته مرجعین گوناگون در افغانستان و در درون حکومت از نظر سیاسی پیوسته تغییر جهت داده است . واقعیت این است که عدم امنیت و فقر مفرط توده ها در اوضاع کنونی توسط تخاصمات قدرت های بزرگ بر سر نفوذ در آسیای میانه تکامل یافته است و نه توسط جنگ سالاران و یا کشور های کوچکتر منطقه ، که تنها مهره های کوچکی در خدمت به تخاصمات امپریالیستی بوده اند .

اشغال عراق و اهداف سلطه جویانه امپریالیزم آمریکا

کارزار تجاوزگرانه و اشغالگرانه امپریالیست های آمریکایی و همدستان شان علیه خلق ها و ملل تحت ستم جهان ادامه دارد. آنها بعد از تجاوز به افغانستان و اشغال این کشور، سه کشوردیگر تحت سلطه، یعنی عراق، ایران و کوربای شمالي را بمثابه اهداف بعدی تجاوزات و اشغالگری های شان اعلام کرده بودند.

شامگاه 20 مارچ بعد از تدارکات جنگی چند ماهه و گردآوری قوای جنگی چند صد هزار نفری مجهز به مدرن ترین سلاح های زمینی و بحری و هوایی امپریالیست های آمریکایی و همدستان انگلیسی و ... آنها، پورش تجاوزگرانه شان را به عراق آغاز کردند. تجاوزگران امپریالیست توanstند بعد از پیشبرد جنگ فوق العاده خونین و ویران کن چند هفته ای، رژیم صدام حسین را سرنگون کرده و عراق را اشغال نمایند.

اما سرنگونی صدا م حسین به مفهوم پایان یافتن مقاومت علیه تجاوزگران و اشغالگران امپریالیست آمریکایی و شرکاء نبوده و نیست. توده ها در اشکال مختلف مسلحانه و غیر مسلحانه، کماکان به مقاومت ادامه می دهند و اشغالگران را به سزا ای اعمال شان می رسانند و خود نیز فدکارانه قربانی های عظیمی را پذیرا می شوند. حمله امپریالیست های آمریکایی و متعددین شان در عراق یک تهاجم رسوا و بی پرد ه تجاوزگرانه و اشغالگرانه امپریالیستی بوده و هست. این تجاوزگری رسوا حتی نتوانست از نقش فریبند باصطلاح سازمان ملل متحد برای پوشاندن خود استفاده نمایند و قادر نگردید که تمامی امپریالیست ها را به حمایت از خود و ادارسازد اما مهمنتر از آن مبارزات میلیون ها نفر از توده های مردم در خود کشور های امپریالیستی و همچنان کشور های تحت سلطه، قبل از جنگ و در جریان تهاجم بر عراق، بود که ماهیت تجاوزگرانه، اشغالگرانه و امپریالیستی این جنگ را کاملاً افشاء و بر ملاء نمود. سلسله این مبارزات هر چند با فرازنی و پیچ و خم، همچنان ادامه دارد.

بهانه های که برای حمله بر عراق توسط امپریالیست های آمریکایی و انگلیسی مطرح گردیده اند، آنچنان سخیف و بی پایه اند که فقط می توانند سزاوار خنده و تمسخر باشند. آنها گفتند که دولت عراق سلاح های کشتار جمعی دارد و با این سلاح ها دنیا را مورد تهدید قرار می دهد اما این سلاح ها را نه تنها مقتشین "سازمان ملل متحد" بعد از چندین سال جستجو و جب به وجہ عراق پیدا نتوانستند، بلکه قوای اشغالگر نیز بعد از سپری شدن چند ماه از اشغال عراق، از یافتن چنین سلاح های عاجز مانده اند و اقعیت اینست که حتی اگر دولت عراق سلاح های کشتار جمعی در اختیار می داشت نیز نمی توانست دنیا و بطور مشخص امپریالیست های آمریکایی را مورد تهدید قرار دهد چرا که امپریالیست های آمریکایی از لحاظ داشتن سلاح های کشتار جمعی آنچنان دارای برتری استراتئیجی در دنیا هستند که حتی میراث خوار ابرقدرت فروپاشیده "شوری" سابق یعنی امپریالیزم روسیه در مقایسه با این نیروی کوچکی بحساب می آید، چه رسد به دولت کوچکی مثل عراق. واقعیت عریان تراز است که بزرگترین دارنده سلاح های کشتار جمعی یعنی امپریالیزم ایالات متحده، خود بزرگترین تهدید بالقوه و یا بالفعل علیه دنیا بحساب می آید و حق اینست که خلق های جهان، و در قدم اول خل خود آمریکا، با مبارزات شان این دیو خون خوار و دشمن بشریت را به سزا اعمالش برسانند. واقعیت دیگر اینست که مقداری سلاح های کیمیاولی توسط خود امپریالیست ها قبل از اختیار رژیم صدا م حسین قرار گرفته بود، اما این سلاح ها علیه توده های عراقی و همسایگان عراق مورد استفاده قرار گرفت و این استفاده در موقعیت مورد حمایت امپریالیست های آمریکایی بود، چرا که به همین خاطر در اختیار رژیم حاکم بر عراق

قرار گرفته بود . بقایای این سلاح ها حتی اگر در اختیار رژیم صدام حسین نیز باقی می ماند نمی توانست تهدیدی علیه امپریالیست های آمریکایی محسوب گردد .

آنها ضرورت تغییر رژیم ، سرنگونی استبداد صدام و آوردن دموکراسی برای مردم عراق را به میان کشیدند . واضح است که رژیم صدام حسین بمتابه یک رژیم ارتجاعی وابسته به امپریالیزم ، محصول سیاست ها و عملکرد های خود آنان و کل نظام شان بود . این رژیم سال های سال هم در سیاست های داخلی سرکوبگرانه علیه توده های عراقی وهم در سیاست های ماجراجویانه جنگی علیه همسایگان عراق ، مورد حمایت امپریالیست های آمریکایی قرار داشت . حمله بر ایران با موافقه امپریالیست های آمریکایی صورت گرفت وحتی در حمله بر کویت به نحوی رضائیت آمریکایی ها دخیل بود آمریکایی ها سال های سیاست های سرکوب گرانه صدام حسین علیه توده های عرب و کرد عراقی را یا صریحا تائیدکردن و یا به دیده اغماس نگریستند . امپریالیست های آمریکایی و همدستان آنها ، تجاوز شان بر عراق را جنگ آزادی عراق نام گذاری کردند و هدف آنرا اعطای دموکراسی به مردم عراق قلمداد نمودند . این ها در قدم اول حقوق دموکراتیک مردمان کشورهای خود شان را در رابطه با این جنگ تجاوزگرانه نفي کردند و مخالفت وسیع آنها با این جنگ را نادیده گرفتند . هیچ قدرتی نمی تواند از طریق نفی حقوق دموکراتیک مردمان کشور خود ، دموکراسی را برای مردمان کشور دیگری به ارمغان آورد ، آنهم از طریق تهاجم و تجاوز نظامی و کشتار بیدریغ توده ها و ویران سازی آن کشور . واقعیت این است که کارزار تجاوزگرانه برای افتاده توسط امپریالیست های آمریکایی و شرکاء نه تنها ضد دموکراتیک ترین کارزار علیه خلق ها و ملل تحت ستم جهان است ، بلکه ماهیت و عملکرد ضد دموکراتیک آن علیه حقوق دموکراتیک توده های آمریکایی و توده های سایر کشورهای امپریالیستی نیز کاملا رسوا و افساء است . بزرگترین تروریست های جهان – امپریالیست های آمریکایی و شرکاء – تحت نام مبارزه علیه تروریزم به دهشت افگنی عظیمی در دنیا مبادرت ورزیده اند ، آنها یک شخصیت محصول سیاست های خود شان (اسمه بن لادن) را ویک دارو دسته ساخته و پرداخته خود شان (القاعده) را آنچنان قدرت و قوت جادویی بخشیده اند که در همه جا حاضر اند و در هر حالتی آمده برای نابودی و از میان بردن آنها . آنها این قدرت و قوت جادویی را نه تنها در پشت پناهی طالبان ، بلکه عملیات یازده سپتامبر و در همکاری با رژیم صدام حسین و در هرجای دیگری که لازم ببینند ، حاضر و ناظر می سازند تا تحت این بهانه به تهاجم و تجاوز و مداخلات امپریالیستی بپردازند واقعیت این است که حضور این قوت و قدرت " جادویی " صرفا در پشت پناهی از رژیم طالبان یک امر ثبت شده و روشن بود و این همان مورد ی بود که با حمایت های مستقیم و غیر مستقیم خود امپریالیست های آمریکایی و پشتیبانی های بیدریغ وابستگی منطقی آنها بعمل آمده بود . در موارد دیگری منجمله در عملیات یازده سپتامبر و در همکاری با رژیم صدام حسین حضور ودخلات اسمه بن لادن و القاعده قبل از آنکه یک واقعیت ثبت شده باشد یک افسانه سازی عمده از سوی امپریالیست های امریکایی و شرکاء است تا گویا برای پیشبرد کارزار تجاوزگرانه آنها بهانه و پوشش فراهم گردد .

جالب اینجاست که امپریالیست های آمریکایی در عین حالیکه برای پیشبرد کارزار تجاوزگرانه و اشغالگرانه شان به بهانه های واهمه متولی می گردند ، ثبات و اهداف واقعی شان را نیز پنهان نمی نمایند . آنها آشکارا از درس آموزی های دوران امپراطوری روم باستان ، برای تحکیم سلطه شان بر جهان صحبت بعمل می آورند . درین درس آموزی ، نقش برجسته و درجه اول قوت های نظامی برای تصرف سرزمین های دورونزدیک ، حفظ و بقاء ، گسترش امپراطوری ، کاملا آشکار و عیان است . امپریالیست های آمریکایی ازینکه در آخرین دهه قرن بیست از موقعیت شان بمتابه یگانه ابرقدرت جهان و دارای قوت عظیم نظامی بی رقیب در دنیا ، به اندازه کافی برای

تحکیم و گسترش امپراطوری شان در جهان از طریق اشغال مناطق حساس و استراتژیک، کوشش بعمل نیاوردند، پیشمان به نظر می‌رسند اینک آنها تصمیم گرفته اند که این "کم کاری" را جبران نمایند. آنها از "شرق میانه بزرگ آمریکا" صحبت بعمل می‌آورند که کل شمال آفریقا، شرق میانه و آسیای میانه را در بر می‌گیرد کنترل برای منطقه بزرگ به مفهوم کنترل بر بیشتر از دو سوم منابع نفت و گاز جهان است. امپریالیست های آمریکایی این رویا را در سرمی پرورانند که با برقراری کنترل مستقیم شان برای منطقه استراتژیک، نه تنها سلطه شان بر خلق ها و ملل تحت ستم را پایدار سازند، بلکه سایر قدرت های امپریالیستی را نیز جبرا وادر سازند که به رهبریت بلا منازع شان گردن نهند و سراز اطاعت نپیچند به این خاطراست که آنها در حمله بر عراق، نه تنها خواست اکثریت عظیم مردمان جهان، بلکه خواست اکثریت دولت های ارجاعی و قدرت های امپریالیستی مخالف را نیز نادیده گرفتند و با زیر پا گذاشتن تمامی قوانین و قواعد بین المللی ای که ادعای پذیرش شان را داشتند و دارند، بالای عراق حمله کردند و باز به همین خاطر است که بلافاصله بعد از اشغال عراق و حتی در جریان جنگ علیه رژیم صدام حسین، سوریه و ایران مورد تهدید قرار می‌گیرند و فشار بالای آنها بصورت پیهم افزایش می‌یابد.

حمله امپریالیست های آمریکایی و همدستان شان بر عراق و اشغال این کشور توسط آنها، تمامی تضاد های اصلی جهانی را بیشتر از پیش حدت بخشدیده است. تضاد عده جهانی یعنی تضاد خلق ها و ملل تحت ستم با امپریالیست ها بیشتر از پیش حدت یافته است. جهان عرب، شرق میانه و آسیای میانه، تمرکز گاه این تضاد محسوب می‌گردد و احتمال قوی وجود دارد که آسیای جنوبی نیز شامل این مناطق گردد تضاد میان خلق ها (پرولتاریا و متحدین) و امپریالیست ها در خودکشور های امپریالیستی نیز شدت کسب کرده است. مبارزات ضد گلوبالیزاسیون و ضد تجاوزگری ها و اشغالگری های امپریالیستی درین کشورها با فراز و نشیب پیش می‌رود و در فراز های خود میلیون ها توده مبارز و حتی ده ها میلیون توده را در بر می‌گیرد ولی دیگر از یک جنبش مبارزاتی توده بی‌زودگذر فراتر رفته و خصلت پایدار و مستمر را بخود گرفته است. تضاد میان قدرت های امپریالیستی مختلف نیز رو به تشید است. مخالفت امپریالیست های فرانسوی، آلمانی و روسی یکجا با مخالفت مرجعین چینی و سایر مرجعین در "سازمان ملل متحد" باعث گردید که امپریالیست های آمریکایی و همدستان شان نتوانستند از این سازمان برای تجاوزاتشان بر عراق "مجوز قانونی" بگیرند. یقیناً مخالفت این قدرت های امپریالیستی با امپریالیست های آمریکایی، ماهیت امپریالیستی و نیات تجاوز کارانه آنها را تغییر نمی‌دهد. اما موقعی که قدرت های امپریالیستی بنا به تشید تضاد میان شان می‌توانند متحданه عمل نمایند روزنه های بهتری برای پیشبرد مبارزات توده ها فراهم می‌گردد.

در چنین جوی است که مقاومت توده های عراقی علیه امپریالیست های اشغالگر ادامه دارد بطور مشخص امپریالیست های آمریکایی به دلیل حمایت های بیدریغ و مستدام شان از صهیونیست های دولت غاصب و اشغالگر اسرائیل، نه تنها در خود عراق بلکه در سراسر "جهان عرب" به شدت مورد نفرت توده ها قرار دارند شدت این نفرت هیچگاه کمتر از نفرت علیه صهیونیست های اسرائیلی نبوده است و اکنون که امپریالیست های آمریکایی در سرزمین عراق بمثابه اشغالگران امپریالیست حضور غاصبانه دارند بیشتر از پیش بالا گرفته است. این نفرت عمیق و وسیع توده ها می‌تواند – و باید – زمینه ساز یک درس آموزی دیگر از نوع درس آموزی از ویتنام، برای امپریالیست های آمریکایی و همدستان شان باشد.

مسئله اینست که ما خود بمثابه قربانیان تجاوز و اشغالگری امپریالیست های آمریکایی و شرکاء وظیفه داریم آن چنان آتش عظیمی زیر پای اشغالگران امپریالیست بر پاکنیم که نه تنها افغانستان

خود به جهنم سوزانی برای آنها مبدل گردد بلکه شعله های آن ، مبارزات توده ها در عراق و در هرجای دیگری از جهان را گرما دهنده و نوید بخش باشد .

نشانی جهانی برای فتح :

A WORLD TO WIN 27 OLD GLOUCESTER ST

LONDON,WC1N 3XX UK

نشانی وب سایت جهانی برای فتح در روی صفحه انترنت :

WWW.AWTW.ORG

عراق پس از اشغال جنگ

از سرویس خبری جهانی برای فتح :

مطلوب ذیل گزیده ای است از مقاله " عراق بعد از اشغال جنگ " که در سرویس خبری جهانی برای فتح بتاریخ 16 جون آمده است . این مقاله به جنگ مقاومتی که از جانب توده های عراقي در برابر اشغالگران آمریکايی بر پا شده است ، اشاره می کند و نشان می دهد که جنگ در عراق علیرغم ادعاهای امپرياليست های آمریکايی نه تنها پایان نیافته است بلکه وارد فاز جدیدی گردیده است و رویاهای اشغالگران را برای کنترل آرام عراق در هم ریخته است - شعله جاوید .

16 جون 2003 سرویس خبری جهانی برای فتح هفته گذشته شاهد حملات و ضد حملات بزرگی بوده ایم که در آن هزاران نفر از نیروهای آمریکایی علیه گروه های کوچک چریکی عراقي و حامیان غیر نظامی آنها شرکت کردند در برخی از این موارد نیروهای اشغالگر بسختی مورد ضربت قرار گرفته اند در موارد دیگری تعداد زیادی از سربازان و هوایپیمایی آمریکایی بصورت گسترده و کاملتری برای مهار کردن مقاومت عراقيان به تلاش دست زدند .

مقامات آمریکایی از انتشار اطلاعات مربوط به حملات روزمره به نیروهای شان امتناع می ورزند . روزنامه گاردن لندن گزارش می دهد که نیروهای آمریکایی روزانه ده دوازده بار مورد دهد شليک تير بار و يا نارنجك قرار می گيرند آمریکایي ها گزارش داده اند که از تاریخ اول ماه می روزی که بوش اعلام کرد که جنگ اصلی تمام شده است تا 12 جون 45 آمریکایی و 100 عراقي کشته شده اند .

در حدود 4000 نفر از نیروهای آمریکایی برای یك عملیات طولانی مدت در فلوجا از زمانیکه سربازان آمریکایی حداقل 18 نفر از تظاهرکنندگان را در دو واقعه در 28 و 30 اپریل کشتد ، به مرکز مقاومت تبدیل شده است . این سربازان برای تقویت و کمک به 6000 نیرویی است که قبل از این شهر مستقر بودند و دائمًا مورد حمله قرار می گرفتند در یك دوره 10 روزه در اواخر می و اوایل جون ، 8 سرباز آمریکایی در آنجا کشته شده و تعداد بسیار بیشتری مجرح شدند . برخی از آنها در اثر شليک تفنگ و حملات راکتی آر پی جي کشته شدند و برخی در عملیات های بلند پروازانه اي مثل حمله به یك ستون نظامي در رودخانه فرات در 27 می ، سه گروه از نیروهای ویژه آمریکایی در حالیکه در روز 15 جون تحت پوشش هوایی قبل از طلوع آفتاب وارد این شهر

200 هزار نفره می شدند از فراز ساختمان ها و خیابان ها مورد حمله قرار گرفتند . ساکنین محله نزدیک شدن نیروهای آمریکایی را با سوت و نور علامت می دادند . نیروهای آمریکایی قادر نبوده اند که عملیات های مخفی انجام دهنده چرا که ساکنین محله سیستمی را ترتیب داده اند که از پنجره ها و پشت بام ها اوضاع را زیر نظر می گیرند و با روشن و خاموش کردن چراغ های خانه های شان علامت می دهند تا رزمندگان بدانند که آمریکایی ها دقیقاً کجايند .

به تلافی این کار ، اشغالگران در تمام شب تا صبح روز بعد خانه به خانه به درها کوبیدند و مردم را از رختخواب های شان بیرون آوردند و سپس خانواده ها را با دستها بر سرشار از خانه های شان بیرون کشیده و همراه خود برداشتند . خبرگزاری های خارجی گزارش دادند که زنان و مردان فلوجا بیش از هر زمان دیگر در تب جنگ بالشغالگران می سوزند پدری که دو تا از پسرانش دستگیر شده بودند در حالیکه چشمانش پر از اشک بود می گفت " حتی صدام هرگز باما چنین نکرد "

تقرباً در همان زمان حدود همان تعداد از نیروهای آمریکایی یک عملیات سه روزه را در شبه جزیره ای که توسط انحصاری رود دجله بوسعت 50 کیلومتر ، شکل یافته ، درست در شمال بغداد آغاز کردند در این منطقه در چند هفته گذشته گزمه های آمریکایی بطور مکرر ، شبانه مورد حمله قرار گرفته بودند موترهای نظامی و قایق های گزمه رودخانه در حالیکه توسط طیارات و هلیکوپتر های جنگی حمایت می شدند ، به طرف شهرهای دولوبا و بالاد نزدیک شدند دو تا نک در جاده ای بطرف بالاد به کمین انداخته شد آنکونه که گفته شد نیروی بزرگی از سورشیان ابتدا یک ماین زمینی را منفجر کردند و بعد با آر پی جی راکت باران کردند . در جنگی که تا امروز یعنی 11 جون هنوز ادامه دارد مقامات آمریکایی گفتند ، که تا بحال 4 عراقی کشته و 4 آمریکایی مجروه شدند در اوج حمله آمریکایی ها در جاده بغداد - بالاد با یک کمین دیگر مواجه شدند که یک لاری آمریکایی به آتش کشیده شد یک هلی کوپتر آمریکایی در حال خالی کردن مجروهین آمریکایی دیده شده است . نیروهای آمریکایی در این منطقه یعنی جایی که همچون فلوجا هر عراقی یک دشمن بالقوه محسوب می شود ، 400 نفر را بعنوان مظنون به " خرابکاری " بازداشت کردند . آمریکایی ها می گویند که چند هزار نفر زندانی عراقی را قبل از تعرضات اخیر ، نگاه داشته اند ساکنین محلی به خبرنگاران گفتند که (جی ای) ها زنان و بچه ها را دست بند زده و یک مرد را تا مرگ زدند و باعث شدند که مرد دیگری از حمله قلبی بمیرد ، چرا که اجازه ندادند تا زن و دخترش که در حال تماسای صحنه بودند ، دواهای او را بدنه آنها دهان زنش را با چسب بسته بودند که نتواند اعتراض کند .

در سومین قسمت از این حملات ، نیروهای آمریکایی با هلی کوپتر و موترهای نظامی هومویس و برادلی به شهرهای کوچک غرب بغداد هجوم برداشتند . جایی که (جی ای) ها مکرراً مورد حمله قرار می گرفتند در این عملیات نیز مانند دو عملیات دیگر هدف تلاشی خانه ها و گرفتن زندانی بود اینجا نیز خانواده های آنهایی که به بیرون کشیده شده بودند شکایت کردند که این حرکات مثل ویا بدتر از زمان حکومت صدام بوده است . یک معلم مکتب به خبرنگار آسوشیتد پرس گفت که " مقاومت افزایش خواهد یافت ، رفتار این چنینی با ساکنین تزویریزم است " .

چند روز قبل تر یعنی 12 جون ، ارتش آمریکا به محلی در 150 کیلومتری شمال غربی بغداد حمله کرد که آنرا کمپی برای آموزش نظامی می نامید این تعرض از نوع دیگری بود و تمرکزش را بر بم افغانستان و کشتن بیشتر هرچه تعداد از مردم گذاشته بود و نه دستگیر کردن آنها .

بعد از جنگ های شدید وقتی که ظاهر آمریکایی ها تصور می کردند که در نبرد پیروز شده اند چریک ها برای پایین کشیدن یک هلی کوپتر آپاچا ظاهر شدند . این اولین باری است که ارتش آمریکا پذیرفت که یکی از هلی کوپتر هایش به پایین کشیده شده است . گرچه گزارشاتی مبنی بر سقوط طیارات وجود داشته است . آمریکایی ها گفتند که در این نبرد 71 عراقی کشته شدند .

در جاهای دیگر ، در جنوب غرب عراق یک جت جنگنده ، سقوط کرد فرمانده مرکزی آمریکا دلیل این سقوط را " عوامل نامفهوم " اعلام کرد .

13 جون دوسلسله انفجارات حریق غیر قابل کنترلی را بر لوله ها نفتی در ماهول در شمال عراق برپا کرد نقشه های اشغالگران برای از سرگیری صادرات نفت عراق ، به منظور تقویت انحصارات تاراجگر آمریکایی ، توسط ترکیبی از ناپدید شدن وسایل و یا خرابکاری ها و ادامه جنگ عقیم مانده است .

در 11 جون 2 سرباز آمریکایی در یکی از نقاط بازرگانی بغداد کشته شدند . در یکی از نقاط بازرگانی بغداد کشته شدند . وقتی که یکی از مسافران ناگهان بیرون آمده وبا آر پی جی به طرف سربازان شلیک کرد و قایع شبیه به آن در پایتخت در اوایل ماه صورت گرفت .

12 جون موصل در کردستان ، شمال عراق ، شاهد درگیری بین صد ها نفر از سربازان ارتش سابق عراق که خواهان پرداخت حقوق خود بودند ، با پلیس تحت کنترل آمریکا بود . نیروهای آمریکایی به سرعت فراخوانده شدند . آزانس فرانس پرن از قول شاهدان عینی گزارش داد که سه تظاهر کننده کشته شدند و بیش از 150 نفر دستگیر شدند در حالیکه هلي کوپترهای در بالای سر می چرخیدند . جمعیت خشمگین یک وسیله نقلیه نظامی آمریکا را به آتش کشید و بخشی از یک ساختمان اداری را سوزاند .

در بصره جنوب عراق ، در یک تظاهرات 10 هزار نفری در 15 جون مردم خواهان بیرون رفتن نیروهای انگلیسی که آن منطقه را اشغال کرده اند از عراق شدند .

سرکرده دولت اشغالی پل بر مراحل اعلام کرده است که آمریکا " تجمع " سخنرانی و یا نشراتی را که به بی نظمی و خشونت علیه نیروهای اشغالگران اعلام کرده است که مساجد زیر نظر خواهند بود کارمندان بر مرقومانین سانسور آمریکایی مطبوعات عراقی را ترسیم کردند . این افسانه که آمریکایی ها به مثابه نیروی " رهایی بخش " آمده اند بیش از اندازه رنگ و روی باخته است . آنها آمدند با این و عده که به مردم غذا ، دارو و آزادی بدند در عوض آنها به مردم گلوله ، زندان و ظلم و کشوری ویران دادند .

نیروهای آمریکا 74 نفر را که آنها را هواداران القاعده معرفی کردند در نزدیک کرکوک در شمال گرفته اند . برخی گزارشات خبری این اتهام را مورد سوال قرار دادند سرانجام مقامات آمریکا پذیرفتند که اشتباه کرده اند ، اما این افراد آزاد نشدند .

آمریکا بطوریکه در یکی از مقالات نیویورک تایمز آمده است از " مبارزین عربی که برای کشتن نیروهای آمریکایی مرتبا به عراق می آیند " شکایت دارد . جالب اینجاست که این مقاله ارتش آمریکا را بمثابه نیروی که در حال پیشبرد " جنگ ضد سورشی " است ، یاد می کند و از رو برو بودن با یک " تابستان داغ و طولانی " خبر می دهد .

خبرنگاری بنام مایکل گردون در مقاله ای در 14 جون نوشت : " بعد از اینکه تانکهای ام 1 آمریکایی برای بیرون راندن صدام حسین به بغداد وارد شدند ، یکی از مسایل مرکزی نظامی این بود که اصلاح متحده آمریکا در دور بعدی ممکن است در کجا بجنگد آیا نیروهای آمریکایی ممکن است مارش شان را به درون سوریه ادامه دهند و یا اینکه کابینه بوش فشار نظامی به ایران را افزایش خواهد داد ؟ اینک 2 ماه بعد از نبرد بغداد جواب روشن است : دور بعدی جنگ در عراق است .

ظاهرا مقامات آمریکایی در حال آماده کردن افکار عمومی مردم آمریکا برای یک اشغال طولانی و سخت می باشند یک فرمانده ارشد ارتش آمریکا دیویدمک کیرتان گفت : " من نمی توانم بشما بگویم که تا دو ماہ دیگر ویا یک سال دیگر اینجا کشوری کاملا اینم و امن خواهد بود آنچه که من می توانم بشما بگویم اینست که ما به ادامه حضور ارتش آمریکا ، تا جایی که لازم باشد ادامه خواهیم داد " را مزفلد در یک کنفرانس مطبوعاتی در 10 جون هشدارداد که جنگ " در ماه آینده ویادوشه

ماه آینده " یا حتی وقتی که " دو یاسه بخش از نیروهای ائتلافی به این کشور بیایند " متوقف نخواهد شد (باوارد شدن این دو بخش تعداد نیروهای اشغالگر تقریباً دوبرابر خواهد شد) چندین گزارش مبني بر پایین بودن روحیه نیروهای آمریکایی موجود است . دو تا از هرسه بريگاد بخش پیاده نظام ارتش سوم که قرار بود در ماه می برگرد در عوض به بغداد و فلوجا فرستاده شدند و انتظار می رود که فعلاً در آنجا بماند 16 جون یک فرستاده نیویورک تایمز گزارش داد که سربازان بريگاد یکم در بغداد از جنگ به تنگ آمده و وحشت زده شده اند با کابوس کشته هایی که مرتکب شده ویا باعث آن شده اند ویا متحمل شده اند ، خسته و عصبانی وبطور روز افزونی غیر عادی وافسرده بنظر می رسند و روحیه شان بشدت کاهش یافته است . نقشه آمریکا برای حمله به دیگر کشورها بعد از تجاوز به عراق با موانع غیرمنتظره ای برخورد کرده است . عراق هنوز مهارنشده است . تقریباً نیمی از ارتش فعل آمریکا در عراق در کنار تعداد زیادی مارین میخکوب شده اند . آنهایی که درتابوت ها به کشورشان باز نمی گردند به این زودی ها از آنجا نمی توانند تکان بخورند .

موج نوین انقلابی جهانی در حال ظهور است !

اول مه 2003

پرولترهای که دارای آگاهی طبقاتی هستند و توده های انقلابی اول ماه مه امسال را تحت شرایط استثنائی جشن می گیرند . در سراسر جهان مردم از تجاوز حیوان صفتانه امپریالیست ها به عراق، خشمگین بوده و مصممند که بر سر آن تسویه حساب کنند . مقاومت مردم عراق در روزهای اول تجاوز آمریکا نشان داد که آنان خواهان مقاومت و مقابله با امپریالیست ها هستند و در مقیاس جهانی ، جنبشی که میلیون ها تن را در بر می گرفت توفان آسا صحنه را اشغال کرد اما فروپاشی ناگهانی رژیم صدام یکبار دیگر نشان داد که دست زدن به یک مبارزه مؤثر عليه امپریالیزم تحت رهبری طبقات ارتجاعی امکان ناپذیر است . متحد کردن مردم و رهبری آنان در مبارزه انقلابی علیه امپریالیست ها و طبقات ارتجاعی حاکم در هر کشور، فقط و فقط و ظیفه بزرگ پرولتاریا می باشد .

فقط پرولتاریای بین المللی طبقه ای است که در مقیاس جهانی درست در نقطه مقابل امپریالیست ها قرار گرفته است و تنها طبقه ای است که منافعش در نابودی کامل نظام امپریالیستی ، رهابی کامل کلیه ملل ، و آفرینش جامعه بدون طبقات و استثمار یعنی یک جامعه کمونیستی است . بلند گویان دشمن شبانه روز و براي سالیان دراز کار کرده اند تا این رسالت و هدف را غیر ممکن و رویایی خطرناک قلمداد کنند اما این رویا ، رویائی است که پایه در شرایط مادي پرولتاریای بین المللی ، پایه در کار تعاونی این طبقه ، پایه در شرایط استثمار آن و مبارزه مشترک این طبقه جهانی دارد . این رویایی است که بطور مداوم از سدهای بزرگ دروغ و تحریف رد می شود و خود رانشان می دهد و شور و شوق و حسن جهت مندی و هدفمندی تولید می کند خطرناکترین فریب این فکر بی نهایت عجیب است که گویا می توان بدون ریشه کن کردن سرمایه درای مشکلات بشریت را حل کرد . سرمایه داری یک نظام اجتماعی است که موتور محركش استثمار انسان توسط انسان است . انواع و اقسام ستم و نابرابری را تولید می کند ، وزنگی میلیون ها انسان را در جنگ های ناعادلانه و سرکوبگرانه و غارتگرانه اش قربانی می کند . چنین نظامی را هرگز نمی توان اصلاح کرد .

کسانی که از این نظام بین المللی انگلی فایده می برند و نگهبان آن هستند هرگز به منطق گوش فرا نخواهند داد و هرگز در مقابل اراده خواست مردم جهان حتی وقتی که این خواست و اراده به شکلی قدرتمند و شفاف بیان شده باشد ، سرفورد نمی آورند . نزد امپریالیست ها کلماتی مانند "قانون بین المللی" ، "دموکراسی" ، "توافق شهروندان" ، "آزادی" چه زمانی که با بلاغت کلام از دهان تونی بله (نخست وزیر انگلستان) بیرون بیاید یا بصورت عرعر از دهان جورج بوش خارج شود ، یا حتی وقتی که به فرانسه و آلمانی ترجمه شود ، هیچ نیستند مگر ترئیناتی برای پنهان کردن واقعیت عربیان .

امپریالیست ها و مرجعین یک اقلیت کوچک هستند و تنها به زور ارتش ها و نیروهای پلیسی و امنیتی ، و سلاح های کشتار جمعی شان می توانند سلطه خود را بر کره زمین نگاه دارند . جنگ عراق یکبار دیگر حرف حقیقی مأوثسه دون را اثبات کرد . "قدرت سیاسی از لوله تفنگ بیرون می آید "

امپریالیست ها در ظاهر خیلی قوی بنظر می رسد اما آنها در نهایت ضعیف هستند چرا ؟ زیرا استثمار و ستم بی عدالتی و تجاوز پیشه آنان است . این مسئله آنها را منفور مردم سراسر جهان می کند . حتی مردم کشورهای خود شان از آنان نفرت دارند .

علم و ایدئولوژی کمونیسم یعنی مارکسیزم - لینینیزم - مائوئیزم قدرت زیادی دارد . زیرا می تواند جهان را بطور صحیح تحلیل کند . اما فقط این نیست . مهمتر از آن ، ایدئولوژی و علمی است که منطبق بر منافع اکثریت بشریت است . زمانی که پرولتاریا و ستمدیگان این علم و ایدئولوژی را درک کنند و به آن مجہز شوند آنگاه تبدیل به یک نیروی مادی می شود که می تواند جهان را دیگرگون کند . ما بار دیگر شاعر مان را تکرار می کنیم که " به هیمالیا بنگرید که جهان بهتری در زایش است " . در آنجا میلیون ها زحمتکش سلاح برکف برخاسته اند و برای اکثریت مردم قدرت سیاسی را کسب کرده اند جنگ خلق ، گام به گام نیپال را دیگرگون کرده و این کشور عقب مانده را به یک نمونه در خشان از آینده پرولتاریا و ستمدیگان تمام کشورهای جهان ، تبدیل می کند و در پرو ، ترکیه ، هند ، فیلیپین و نقاط دیگر انقلابیون مائوئیست مصممانه پرچم جنگ خلق را برافراشته نگاه داشته اند .

تجاوز امپریالیزم آمریکا به عراق تمام چارچوب سیاسی و اجتماعی خاورمیانه را لرزانده است . مطمئنا در ماه ها و سال های آینده خاورمیانه شاهد مبارزه طبقاتی حادی خواهد بود . آنچه در حال حاضر کمبود است حضور قدرتمند جنبش کمونیستی اصیل در بسیاری از کشورهای منطقه است . آسیای جنوبی یکی از مراکز توفان آسای انقلاب پرولتاری است . صدها میلیون نفر در هند ، پاکستان ، سریلانکا و بنگلادش زیر ستم و استثمار امپریالیستی و نیمه فیودالی در فقر و فلاکت عظیمی بسر می برند برخلاف بسیاری از نقاط دیگر جهان که انرژی انقلابی توده های مردم هیچ راه خروج مثبتی پیدا نمی کند در این خطه حضور احزاب مائوئیست اصیل راه را برای یک الترناتیو واقعا انقلابی باز می کند .

در آفریقا ، آمریکای شمالي ، چین و اقیانوسیه امکان پیش روی های بزرگ برای مبارزه طبقاتی در حال افزایش است . جنبش قدرتمندی که علیه تجاوز آمریکا به عراق براه افتاد بازتاب گوشه ای از نارضایتی مردم کشورهای امپریالیستی نسبت به سلطه سرمایه داران انصصاری برجهان است . در آفریقا ، بیماری و سوء تغذیه ضربات محکمی بر مردم وارد می آورد . رژیم های مستبد ریز و درشت که به نیابت از سوی اربابان امپریالیست در کشورهای آفریقا حکومت می کنند ضعیف هستند زد خورد و حتی جنگ این کشورها را یکی پس از دیگری در بر می گیرد امروز این جنگ ها برای حق غارت و چپاول است و قربانیان آن توده های مردمند . اما این شرایط

نشان دهنده آنست که امکان یک نوع جنگ کاملاً متفاوت یعنی جنگ رهایی بخش در این کشورها در حال پخته شدن است.

امپریالیزم آمریکا همیشه آمریکای لاتین را " حیاط خلوت " خود می دانسته است نتایج سلطه نو استعماری آمریکا بر این کشورها ، بروزندگی اقتصادی این کشورها ، و تحمل سیاست های صندوق بین المللی پول براین کشورها ، کاملاً واضح است و همه می توانند آنرا ببینند در کشور ارجنتین که زمانی یکی از ثروت مند ترین کشورهای این منطقه بود نتیجه اش را دیده ایم . بحران های شدید تر و جابجایی میلیون ها نفر در سراسر این قاره در چشم انداز است .

اینها یند دلایل ظهور یک موج نوین انقلاب در سراسر کره زمین . مردم جهان خواهان یک دنیای متفاوت اند و روز به روز بر عزم شان افزوده می شود که برای ایجاد چنین جهانی بجنگند . این مسئله ایجاد احزاب مارکسیست - لینینیست - مائوئیست را هرچه عاجل تر و حیاتی تر می کند . در هرجا که چنین حزبی موجود نیست باید آنرا بوجود آورد هرجا که موجود اند باید آنها را تقویت کرد تا وظایف انقلابی شان را انجام دهند و این احزاب باید دریک انتربنیونال کمونیستی نوین متحد شوند جنبش انقلابی انتربنیونال کمونیستی (ریم) یک گام تعیین کننده درجهت ایجاد این انتربنیونال است .

نبرد های چند ماهه گذشته تنها طلایه های آن توفانی است که در راه است . امپریالیست های آمریکایی مجبورند قمار دیوانه وارشان را که بازسازی جهان از طریق خشونت و عمیق تر فروکردن چنگال های شان بر گرده مردم جهان است، ادامه دهند . اما مردم هیچ کشوری چنین آینده ای را تحمل نخواهند کرد و برخاستن توفان مقاومت اجتناب ناپذیر است . امپریالیست ها هرچقدر هم که قوی باشند ، قدرت ما را که در شمار میلیاردي ما نهفته است ندارند، قدرت ما بطور بالقوه بسیار عظیم تراز قدرت آنهاست . تقریباً دشمن طبقاتی هرگز نمی تواند این واقعیت را بپوشاند که آنها مستاصلانه برای دفاع از نظام پوسیده شان می چنگند جای نظام آنان همانند نظام باستانی امپراتوری های برده داری و نظام های فیودالی در موزیم هاست . بر حست مبارزه بیفزائید و برای نبرد های بسیار بزرگتر که از هم اکنون درافق پیداست آماده شوید .

به ضدیت و مقابله با جنگ امپریالیزم آمریکا علیه جهان برخیزید و آنرا در هم شکنید !

احزاب پیشآهنگ مائوئیست متحد در جنبش انقلابی انتربنیونال کمونیستی را ایجاد و تقویت کنید !

کمیته جنبش انقلابی انتربنیونال کمونیستی !

به پیشواز روز جهانی کارگران !

باز هم اول می ، روز جهانی کارگران فرا می رسد در شرایطی که کارزار تهاجمی تجاوز کارانه و اشغالگرانه امپریالیستی به سردمداری امپریالیزم آمریکا از یک جانب و مبارزات و سیع و پرダメنه توده یی علیه این کارزار ددمنشانه در سراسر جهان از جانب دیگر ، اوضاع واحوال جهانی را رقم می زند ، جنبش بین المللی کارگران باید هرچه شکوهمند تر و رزمنده تر برگزار گردد .

اوضاع جهان بحران زده و توفانی است " نظم نوین جهانی " مورد خواست امپریالیست های آمریکایی بمثابه یک بی نظمی بزرگ جهانی ترجمه شده است . این " نظم نوین جهانی " که گویا

قرار بود صحنه آرای یک جهان عاری از جنگ ها و کشمکش ها باشد ، در طی بیشتر از یک دهه، زمینه ساز یک کارزار جنگی سبعانه و خونین جهانی امپریالیستی گردیده است . امپریالیزم آمریکا بعنوان یگانه ابرقدرت امپریالیستی جهان در تلاش جنون آمیز برای حفظ ، تحکیم و گسترش سلطه اش در جهان دیوانه وار بازی با اتش را ادامه می دهد و بر وسعت و دامنه این بازی هردم می افزاید به عراق نگاه کنید که چگونه با بهانه های واهی به خاک و خون کشیده می شود تا گلوی تشنۀ بخون اشغالگران سیراب گردد نمونه افغانستان بس نبود و نمونه عراق نیز کافی نخواهد بود فیل سرمست تهاجم ، تجاوز و اشغالگری ، یانکی سر برداشته و بی مهابا و غرش کنان به هر طرف یورش می برد و تازمانیکه با خرطوم بریده و پاهای پی شده به زمین انداده نشود ازین سرمستی نخواهد افتاد .

توده های جهان علیه این بدمستی ایستاده اند و بیشتر و باعمق و غنای هردم فزون تر به این ایستادگی ادامه خواهند داد خلق ها و ملل تحت ستم که آماج عمدۀ این کارزار سرکوبگرانه خونین قرار دارند و کارگران و سایر اقشار تحتانی درکشورهای امپریالیستی که بیشتر و بیشتر تحت فشار قرار می گیرند یکجا و درکنار هم درین ایستادگی و مقاومت سهم دارند وسعت این صف بندی مبارزاتی از جاده ها و سرک ها لندن ، نیویارک ، لاس آنجلس ، پاریس و برلین گرفته تا خیابان ها و کوچه های قاهره ، الجزیره ، عمان ، کراچی ، داکه و سنگرهای نبرد نپال ، نپال ، پرو ، ترکیه و فیلیپین را در بر می گیرد این صف بندی روش گردیده است ، آنچنانکه نمی توان ادعای مبارزه علیه امپریالیزم و ارجاع را داشت و در بیرون ازین صفتندی مبارزاتی ایستاد .

اما جنبش مبارزاتی توده های جهان ، منشور روش و رهبری انقلابی اگاه می خواهد تا به سرمنزل مقصود برسد برای تحقق عملی این مامول باید آگاهانه و پیگیرانه مبارزه کرد ما زمینه ها ، مواد ومصالح لازم برای پیشبرد این مبارزه را در اختیارداریم . جنبش انقلابی انتربنیونالیستی و سایر نیروهای مائوئیست جهان نمونه ها و مثال های عملی موجود هم داریم . فقط کافی است به کوه های هیمالیا و جهان نوینی که در آنجا در حال قد برافراشتن است نگاه کنید!

مادر افغانستان ، علیرغم سختی ها و مشکلات ، در تلاشیم تا برای برپایی و پیشبرد مقاومت انقلابی و مردمی علیه اشغالگران و دست نشاندگان شان عملآماده شویم . این یک شعار و حرف نیست ، بلکه زمینه های عینی و ذهنی نیرومندی برای تحقق آن وجود دارد .

اشغالگران و دست نشاندگان شان نتوانسته اند در طی بیشتر از یک و نیم سال گذشته ، درجهت فایق آمدن بر بحران موجود درکشور موقفيتی داشته باشند و اکنون که مرکز توجه از افغانستان به عراق منتقل گردیده است ، امکان موفقیت شان بیشتر از پیش ضعیف به نظر می رسد بازسازی اقتصادی افغانستان یک مضمونه رسوای است . دولت سازی یک افسانه ملوك الطوایفی ، تامین امنیت نام مستعار تاخت و تاز آزادانه باند های دزدان ، رهنان ، قاچاقبران و بالاتراز آن دست باز اشغالگران در قتل و کشتار توده ها و دموکراسی آزادی عمل ده ها و صد ها باند مسلح ارجاعی برای سرکوبی توده ها بخش های بزرگی از توده های مردم ناراضی اند و این نارضایتی عمق و گسترش روز افزونی می یابد و اشکال مبارزاتی فعل تری بخود می گیرد .

مائوئیست های افغانستان برای پالایش برنامه ها و متودهای مبارزاتی شان و برای تامین وحدت کل جنبش مائوئیستی دریک حزب کمونیست واحد به سختی مبارزه می نمایند . این مبارزه علیرغم فرازنی هایش موفقانه به پیش می رود توفیق هرچه زودتر و اصولی تر این مبارزه به مفهوم آمادگی هرچه زودتر و اصولی تر برای برپایی و پیشبرد مقاومت انقلابی و مردمی علیه اشغالگران و دست نشاندگان شان بمتابه شکل مشخص کنونی جنگ خلق در افغانستان است .

فقط به این صورت است که قربانی های بی همتای توده های مردم در مقاومت علیه امپریالیست های آمریکایی و متحده این دست نشاندگان شان به هدر نخواهد رفت . فقط به این صورت است که

راهزنان بیرون رانده شده از دروازه ، با لباس و پوشش جدیدی از راه پنجره دوباره بخانه تالان شده برنخواهند گشت . فقط به این صورت است که سرنوشت توده ها به دست خود شان تعیین خواهد شد و مقدرات کشور به دست مردمان آن خواهد افتاد به پیش درین مسیر انقلابی و مردمی !

زنده باد اول ماه می روز جهانی کارگران !
 زنده باد انترناسیونالیزم پرولتري !
 مرگ بر امپریالیزم وارتاجاع !
 مرگ بر تجاوز و اشغالگری امپریالیستی !
 " اتحاد انقلابی کارگران افغانستان "
 " سازمان پیکار برای نجات افغانستان "
 " حزب کمونیست افغانستان "

اول ماه می 2003 (11 ثور 1382)

شعله جاوید را بخوانید و در
 میان مردم پخش کنید !

پیش روی های جنگ خلق در نیپال و مداخلات امپریالیزم آمریکا

جنگ خلق در نیپال که در فبروری 1996 تحت رهبری حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) آغاز شد ، توانسته است در این مدت دست آورد های عظیمی بدست آورد در این مدت آتش جنگ خلق در سراسر نیپال شعله افگنده و توانسته است که پشتیبانی بی دریغ توده های وسیع مردم ، بویژه توده های ستمدیده و زحمتکش را از آن خود کند .

دولت نیپال که نتوانست با حملات وحشیانه و انواع توطئه ها و ضرب و شتم توده ها مانع پیش روی جنگ خلق شود در 29 جنوری 2003 اعلام آتش بس نمود و به دنبال آن حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) نیز بیانیه ای صادر کرد و فراخوان آتش بس نمود . ح ک ن (م) ضمن حفظ هشیاری در مقابل توطئه های ارتজاع ، از خلق نیپال خواست که برای کنفرانسی مشکل از همه احزاب سیاسی ، تشکیل دولت مؤقت و انتخابات برای تشکیل مجلس مؤسسان مبارزه کنند .

اما مرتضیان نیپال و اربابان امپریالیست شان در همین اعلام آتش بس صادق نبوده و در آن خرابکاری می کنند و در تلاشند تا در اولین فرصتی که احساس کردن اوضاع بنفع شان است ، آنرا نقض کنند و یا بهم بزنند در اعتراض به این سنگ اندازی ها طبق گزارش اژانس فرانس پرس ده هزار نفر از دانشجویان ، گروه های زنان و اتحادیه های صنفی در کتمندو به تظاهرات برخاستند و عبور و مرور را در قلب پایتخت متوقف ساختند تا علیه مرتضیان داخلی و امپریالیزم آمریکا که به توطئه های خود ادامه می دهند اعتراض کنند و نقشه های پلید آنها را افشاء نمایند .

امپریالیست های آمریکایی که بشدت از اوضاع نگرانند ، اخیراً مداخلات آشکار خود را در نیپال و بخصوص علیه جنگ خلق افزایش داده اند . این دخالت ها در اظهارات دیبلماتها و مقامات آمریکایی روشنتر می شود در ماه مارچ دونالد کمپ مقام عالیرتبه وزارت امور خارجه آمریکا اعلام کرد که تحولات (نیپال) می تواند مناطق وسیع تری را بی ثبات کند او در ادامه گفت که

" نیپال می تواند سقوط کند و به بهشتی بالقوه برای ترویریست ها تبدیل شود چیزی شبیه آنچه که در افغانستان بود . " (به نقل از سرویس خبری جهانی برای فتح)
این بهانه ای بود که آمریکا برای تجاوز به افغانستان بکار برد و نیز برای عراق از آن استفاده کرد
اینک امپریالیست ها در تلاشند تا زمینه ها را برای اشغال و تجاوزگری در نیپال آماده کنند آمریکا
نه تنها در عرصه سیاسی بلکه همچنین با کمک های مالی اقتصادی و نظامی این موضع سیاسی را
تقویت می کند آمریکا یک کمک 70 میلیون دالری را که 14 میلیون دالر آن برای سلاح و آموزش
نظامی درنظر گرفته شده است به نیپال اختصاص داد و علناً اعلام کرد که یکی از اهداف این کمک
ها جلوگیری از پیروزی مأوئیست ها در نیپال است . انها رسمآ اعلام کرده اند که : نتیجه آتش
بس هر چه باشد ، ما از دولت حمایت می کنیم تاکنترل خود را حفظ نماید و از مردم نیپال حمایت
کند . البته برکسی پوشیده نیست که حمایت دولت نیپال از مردم همان چور و چپاول وستمی است که
برتوده ها روا می دارد .

آمریکا مصمم است که نگذارد که خلق نیپال سرنوشت خود را بست گیرد بلکه مرتعینی که
مناسبات عقب مانده نیمه فنودال – نیمه مستعمره را نمایندگی می کند و قیومیت آنرا به دست
مرتعین خارجی و داخلی می سپرند برخلاف حکومت کند .

دولت امریکا دریک اقدام ضد مردمی و مرتعانه دیگر خود درماه می حزب کمونیست نیپال
(مأوئیست) را در لیست سازمان های ترویریست خود قرارداد .

این در حالی است که توده های خلق هر روز پشتیبانی خود را از ارتش رهایی بخش و نیروی
رهبری کننده آن یعنی حزب کمونیست نیپال (مأوئیست) افزایش می دهد و دولت ارتجاعی را
در چارچوب مراکز نظامی و دولتی و شهر های بزرگ محدود کرده اند .

این در حالیست که سیستم ارتجاعی حاکم در نیپال که امپریالیزم آمریکا از آن بی پروا حمایت می
کند سیستم ارتجاعی است که مردم نیپال را پیوسته مورد رعب و وحشت قرار می دهد . آنها
را شکنجه کرده زنان را مورد تجاوز قرار می دهد . خانه های شان را به آتش کشانده و حدود
6000 نفر از بهترین دختران و پسران خلق نیپال را در این 7 سال به شهادت رسانده است .

همه این مسایل نشانه وحشت ترویریست های واقعی یعنی امپریالیزم آمریکا و نوکرانشان از به
قدرت رسیدن خلق است . این امر نشان می دهد که نیروهای انقلابی چه از طریق جنگ خلق و چه
از طریق مبارزات سیاسی عرصه را بر مرتعین تنگ کرده اند و آنها مذبوحانه دست و پای می زنند
واقعیت اینست که پیروزی قدرت مردمی در نیپال نزدیک تر از هر زمان دیگر خودنمایی می کند .

(تایپ مجدد توسط " حبیب ")